

wi namelata — jako by sa jeho wumoznym bu-
chom plakacz, to czielo polne ranow šebi wo-
bladacz a po fruchach wopomnicz moła. Tak
reczi jena tajka wutroba, a schtož wona wupra-
jicz može, to je, so hjeszczjen jednymol praju,
to najmenschi tšel wot teho, schtož wona czuje.
O jena tajka wutroba czuje, schto wona na tem
dokonjanem Sbožniku ma; wona czuje, so na
nim schitko ma, schtož šebi jeno wintschowacz
može domškej wjecnosze.

Moji lubi pscheczjeljo! wostanmy we tym
rowi Jesuša! Nasche wutrobny nech šebi wo-
pomnja, schto Jesus sa nas czinił a cžerpil je.

My zemy we czichej nuternosczi to džjelo
jeho dusche wopomnicz, škotremž won nam tak
wele saštuzil je, a šebi to krawne franene czielo
sponiznosczju a swuzitkom wobladacz. O ta
wutroba fiž tolej czinicz a stem wokoto kžo-
džicz budže, ta sinjeie sbožne schtunde! Wona
budže moznje šhonicz, so we tem sa nas saresanem
Božim Žehneczju schitka sbožna polnosz bydli;
a tak rade budže wona šo kšwojemu Knesej a
Sbožnikej modlicz! Tak rade budže wona je-
mu šamu šo a šwoje lubosze šylsy kžaknemu
woporej pschinesz! O moji lubi pscheczjeljo!